

29 / 2020

XXV. ročník

ACTA

PRAEPOSITURAE NOVODOMENSIS

Zpravodaj Římskokatolické farnosti - proboštví v Jindřichově Hradci

29. listopadu 2020

Svatý Mikuláš – patron naší diecéze

Detail oltářního obrazu z českobudějovické katedrály (Georg Bachmann, 1649)

Papež kázal o velkém překvapení, kterému jdeme vstříc

Homilie v kapli Domu sv. Marty 28. 11. 2016

Křesťanská víra není teorie či filosofie, nýbrž setkání s Ježíšem – řekl papež František v homilii při ranní mši v kapli Domu sv. Marty. Abychom se s Ježíšem setkali – vysvětloval dále – musíme se dát na cestu, což vyjadřují tři postoje: bdělost na modlitbách, čínorodost v lásce a radost ve chvále.

Setkat se s Ježíšem je „milost, o kterou nám jde v adventu“, začal papež František homilii prvního týdne adventní doby. „V tomto ročním období liturgie zmiňuje mnohá Ježíšova setkání: s jeho matkou v jejím lůně, se svatým Janem Křtitelem, s pastýři a mudrci. Tím vším se nám říká, že advent je časem putování, cesty vstříc Pánu. Je tedy časem, ve kterém nemáme být nehybní.“

„Jaké postoje mám zaujmout, abych se setkal s Pánem? – pokračoval papež. Jak mám připravit své srdce na setkání s Pánem?“

„Ve vstupní mešní modlitbě zmiňuje liturgie tři postoje: bdění na modlitbách, čínorodost v lásce a radost ve chvále. To znamená, že se máme modlit bděle, být činní v bratrské lásce, tedy nejenom dávat almužnu, ale také tolerovat lidi, kteří jsou protivní; tolerovat děti, které dělají přílišný povyk, nebo manžela či manželku, když jsou těžkosti, nebo tchýni – nevím – zkrátka tolerovat, snášet. Stále s láskou a čínorodě. A také se radovat chválením Pána. Tak máme prožívat tuto cestu, tuto vůli po setkání s Pánem, abychom se setkali dobře. Nezůstat nehybní. A setkáme se s Pánem.“

„Bude v tom však překvapení, protože On je Pánem překvapení“ – řekl dále papež. – „Ani On totiž není nehybný. Ubírám se cestou na setkání s Ním a On mi jde v ústrety, aby se setkal se mnou. A když se setkáme – pokračoval Petrův nástupce - užaseme, protože zjistíme, že On mne hledal ještě dříve, než jsem Jej začal hledat já. A v tom je to velké překvapení ze setkání s Pánem, že On mne hledal dřív. Vždycky je první, jde svojí cestou, aby našel nás. To se také stalo setníkovi z Kafarna v dnešním evangeliu (Mt 8,5-11).“

„Pán vždycky zachází dál a předchází. My uděláme krok a On deset. Vždycky. Překypuje milostí, láskou a něhou a neochabuje, když nás hledá. Také v maličkostech. Někdy si myslíme, že setkání s Pánem bude něco velkolepého jako onen malomocný Syřan, Náman, a nikoli jednoduchého. Také on byl velice překvapen způsobem Božího jednání. Náš Bůh je Bohem překvapení, Bohem, který nás ustavičně hledá, očekává nás a žádá od nás pouze krůček dobré vůle.“

„My máme mít vůli setkat se s Ním – pokračoval papež. Pán nám v životě pomáhá a provází nás. Tolikrát sleduje, že se od Něho vzdalujeme, ale dál na nás čeká jako Otec na marnotratného syna. Tolikrát vidí, že se chceme přiblížit, a jde našemu setkání vstříc. Je to setkání s Pánem a toto setkání je důležité. Stále mne oslovuje – poznamenal František – to, co řekl papež Benedikt, že totiž víra není teorie, filosofie

či idea, nýbrž setkání. Setkání s Ježíšem. Jinak, pokud si se nesetkal s Jeho milosrdenstvím, můžeš nazpaměť recitovat Krédo, ale nemít víru.“

„Učitelé Zákona věděli všechno. Všechno o dogmatice té doby, všechno o morálce té doby, všechno. Neměli víru, protože jejich srdce se od Boha vzdálilo. Buď se vzdálit anebo mít vůli jít v ústrety. Prosme dnes o tuto milost: »Bože, náš Otče, vzbud' v nás vůli jít vstříc Tvému Kristu« dobrými skutky. Jít v ústrety Ježíši. Pamatujme tedy na milost, o kterou jsme žádali v modlitbě, bděním na modlitbách, činorodostí v lásce a radostí ve chvále. Tak se setkáme s Pánem a budeme velice překvapeni.“

Přeložil Milan Glaser, převzato z www.radiovaticana.cz

Prohlášení biskupů Čech, Moravy a Slezska

Drazí bratři a sestry,

všichni cítíme, jak silně pandemie koronaviru ovlivnila náš život. Mnozí z vás volají po větší aktivitě biskupů pro uvolnění bohoslužeb. S vládou jsme jednali mnohokrát a stížnost na neústavnost omezení bohoslužeb je i u Ústavního soudu. Podali ji senátoři. Vás jsme vyzvali k intenzivním modlitbám za ukončení pandemie, zvláště k modlitbám v rodinách a ke společné modlitbě růžence každý večer ve 20 hodin.

Pohled na ty z vás, kteří onemocněli a prošli těžkou zkouškou, nebo na ty, kteří obětavě slouží nemocným nejen jako profesionálové, ale i dobrovolníci, nebo na ty, kteří se dostali do ekonomických těžkostí, či vzpomínka na ty, kteří zemřeli, nás vede k zintenzivnění modliteb, k nimž je dobré připojit i půst a almužnu. Nabídněme Bohu nejen svůj čas, ale i sami sebe, ochotu zřeknout se svých požadavků a hledat Boží vůli a třeba i osobně pomáhat v první linii, zvláště ti, kteří jsou mladí a zdraví.

Brněnský biskup ve své diecézi vyhlásil na čtyři středy dobrovolný, vědomý a citelný půst za ukončení pandemie, k němuž je dobré přidat také almužnu na libovolný dobrý účel. To vše nadále ve spojení s modlitbou. **Přidejme se k nim v celé naší zemi po první tři středy v prosinci - 2., 9. a 16. 12.**

Kéž nám mimořádný adventní půst pomůže otevřít srdce Bohu, kterým se necháme milovat, kterého budeme milovat a kterého necháme skrze sebe milovat lidi kolem nás. Nevíme, jak bude možné slavit Vánoce. Ukažme především svou ochotu přijmout Boha, který k nám o Vánocích přichází jako Zachránce v betlémském dítěti. Když k této Lásce skryté v malém Dítěti budeme volat, když se jí zasvětime, když si doma vystavíme betlém, abychom se betlémskému Dítěti poklonili, zakusíme Boží ochranu na sobě i na svých blízkých. Klanějme se mu, projevujme úctu a vděčnost za sebe i jménem těch, kteří vděčnost neprojevují. Svěřme se jeho ochraně a věrme, že Bůh ukáže své slitování. Nebude se dívat na naše viny a nenechá nás samotné. On je Bůh věrný, i když my věrní nejsme. Betlémské Dítě, uctívané

v našem národě taky jako Pražské Jezulátko, zve ke svornosti a lásce. Budeme-li ho milovat, naše láska změní nejen náš život, ale taky přemůže nenávist v mezilidských vztazích. Přichází naše chvíle, abychom se vrátili zpět ke své první Lásce, k Bohu.

Už dnes vám přejí požehnané Vánoce a skutečnou radost z příchodu Spasitele i jeho darů

Vaši biskupové

Praha, 20. listopadu 2020

ZASVĚCENÍ DÍTĚTI JEŽIŠ

(Pro modlitbu u jesliček v rodině)

Ježíši, Božské dítě, věříme v tebe, doufáme v tebe, milujeme tě a klaníme se ti jako svému Králi. Svou moc a slávu jsi skryl do podoby malého dítěte. Mnoho národů světa tě takto uctívá. I my tě uctíváme ve tvém Děťství, jako našeho Pána, Spasitele a Boha, který všemu vládne a všechno tvoří nové.

Věříme, že nás miluješ, proto chceme dnes začít nový život. Prosíme tě, smiluj se nad námi, odpusť nám naše hříchy a stvoř nám srdce čisté – srdce dítěte. Ty víš, že nejsme schopni bez tvé pomoci vykonat žádný dobrý skutek. Dej nám své požehnání, abychom byli schopni konat alespoň malé skutky lásky. Odevzdáváme se ti. Dívej se našima očima, usmívej se naším úsměvem, promlouvej našimi ústy, pracuj našima rukama. A kdybychom na tebe někdy zapomněli, připomeň se nám způsobem tobě vlastním – milosrdenstvím a něžnou láskou. Přijmi nás, malý Králi, do svého Nejsvětějšího Srdce jako své malé bratry a sestry a obejmí nás svou láskou. Amen.

Kázání na 1. neděli adventní 2020

Každý rok opakujeme slova, že advent je dobou očekávání. Očekávání něčeho krásného. Přesto texty první adventní neděle nehovoří o zrovna příjemných záležitostech. Izajáš nám hned v úvodu realisticky ukazuje náš současný nepříliš potěšující stav. Ačkoliv hovořil k Izraelitům mnoho století před Kristem, jako by viděl i naši dnešní situaci: „Zvadli jsme všichni jak listí, nepravost nás unášela jak vítr. Nikdo nevzýval tvé jméno, nikdo se nevzchopil, aby se k tobě přivinul, neboť jsi před námi skryl svoji tvář, nepravosti jsi nás vydal napospas. A přece, Hospodine, ty jsi náš otec! My hlína jsme - ty jsi nás hnětl, dílo tvé ruky jsme všichni!“

Jsmo teď opravdu všichni trochu zvadlí, bez radosti, nemáme věci ve svých rukou a události s námi smýkají jako vítr s listím. Vidíme, co všechno se stalo špatného, kolik se přihodilo chyb a selhání, a nikde nemáme jistotu, že se nestanou další. Ti, kdo nás vedou, tápají podobně jako my samotní. Izajáš nás však také ujišťuje, že Hospodin je náš Otec, že mu na nás záleží a nejsme mu lhostejní. Nejsme vedeni jen chybuujícími lidmi, ale Dobrým Pastýřem, který se ujímá svých oveček v temném a mlžném čase. Pastýřem, který netápe a nebloudí a má moc zachránit i ty nejztracenější případy.

Dnešní evangelium se může jevit jako varování před nepříjemnou noční kontrolou. Přepadová návštěva nadřízeného není nikdy nic potěšujícího. Ale toto evangelium také odpovídá na otázku, kterou nyní často slyšíme, a sami si ji mnohokrát klademe: „Kam to všechno spěje, jak to všechno dopadne?“ Evangelium nám ukazuje, že to všechno spěje ke shledání s Kristem. Ke shledání s tím, který k nám nepřijde udělat kontrolní audit, ale který nás přijde vysvobodit z našich soužení a slabostí. To setkání bude překvapivé. Nevíme kdy a za jakých okolností se to stane. Pro toho však, kdo je připraven, kdo se s Kristem spřátelil a jedná podle jeho příkladu, to bude překvapení radostné.

Jako když k nám ve funkci šéfa přijede nikoliv neznámý odtažitý papaláš, ale třeba spolužák a dobrý přítel, s nímž jsme se už dlouho neviděli. Ačkoliv má nyní vysokou funkci a je mým nadřízeným, přesto se rád uvidíme a nebudu se jej bát, a on mne nebude podezřívát a usvědčovat. Pro toho však, kdo se s Kristem nespřátelil, a jedná ve zcela jiném duchu, to ovšem může být shledání velmi nepříjemné, neboť zjistí, jak se minul se vším, co má doopravdy hodnotu, a jak se mu vše, oč usiloval, najednou rozpadlo. Ukáže se, jak prázdné má ruce, jak je osamělý a kolik času i energie promrhal.

Minulou neděli jsme slyšeli z evangelia to, co bychom určitě chtěli slyšet i ve finále našeho života: „Pojďte, požehnaní mého Otce, přijměte jako úděl království, které je pro vás připravené od založení světa“. Máme dostat království, tedy něco nesmírně cenného a vzácného. Každý pozemský král, prezident, vládce nakonec o svou moc přichází. Není zvolen, sesadí jej, zemře... Tady na zemi funguje kolo štěstěny, které tak rád zobrazovali dávní malíři. Stále se otáčející kolo krále vynáší vzhůru, ten si chvíli užívá slávu a vládu, ale vzápětí jej kolo vleče dolů, z hlavy mu padá koruna a nakonec se sám někdejší vládce řítí do propasti. Nebeské kralování však nekončí, znamená naprosté bezpečí, pokoj, radost, a to zcela trvale. Ne pouze pro jednoho, který tam šéfuje, ale pro všechny, kdo do něho vstoupí.

Nemáme-li však na toto naše království čekat marně, musíme podle slov Pána Ježíše bdít. Být pozorní, všímaví, využívat dobře čas. Minulou neděli jsme slyšeli, co rozhoduje, co otvírá bránu do nebe. Je to milosrdenství, soucit, laskavost, štědrost vůči těm, kdo jsou na tom jakkoliv špatně. To je základ pro veškerou zbožnost a bez toho všechny modlitby, teologie, církevní úřady ztrácejí smysl. A naopak i nedokonalého a hříšného člověka může soucit přivést na cestu ke Kristu, k víře a k nebi.

Čekání bývá někdy dost otravná záležitost, zvláště když netušíme, jak dlouho bude trvat. Co však umí čekání zpříjemnit a zkrátit, je nějaká užitečná činnost, kterou při tom čekání můžeme dělat. Nemilé je též čekání o samotě. Čekání zpříjemní dobrá společnost. Když si ve frontě povídáme s přáteli, tak nám potom čas plyne zcela jinak. Pokud budeme konat dobré skutky, jak nám to Pán Ježíš doporučuje, pak získáme už tady v tomto čase spoustu přátel, s nimiž nám čas uteče rychle a přitom užitečně a všechno co jsme dělali, se promění v cosi trvalého.

Staří Izraelité čekali dlouhá temná staletí na Vykupitele, Mesiáše. Byly to tíživé časy plné úzkosti. Jak říká Izajáš, země byla železná a obloha měděná. Člověk se lopotil v potu tváře a půda mu plodila jen trní a bodláčí. Ale Izraelité se nakonec dočkali. Nepřišel někdo tvrdý jako železný meč a neprostupný jako měděný štít, ale někdo laskavý a milosrdný, plný soucitu - Pán Ježíš. Nepřinesl trní a bodláčí, ani pouhý chléb, ale lahodnou nauku o lásce Boží k nám a pokrm věčného života, eucharistii.

My jsme dnes pozapomněli čekat na druhý příchod Páně, nepočítáme s ním. A tak místo na Krista ve slávě čekáme jako na Vykupitele na vakcínu, na lék, na návrat normálních časů. A snad si ani neuvědomujeme, že ani nejlepší vakcína nám nemůže zajistit skutečné trvalé bezpečí, nezbaví nás tisíců starostí a problémů, nedá nám věčný život a skutečné štěstí. Naše situace se podobá pasažérům, kteří ztroskotali. Jejich loď plula příliš rychle, neopatrně a riskantně a nakonec narazila na skalisko a potopila se. Teď jsme na jakémsi ostrově. Sice relativně v bezpečí, ale zablokovaní a bez skutečné perspektivy. Čekáme na záchranu. Vyhlížíme na obzoru nějakou změnu k lepšímu. Jen od toho, který nám dal život, můžeme očekávat jeho skutečné naplnění a skutečnou spásu. Vakcína, to je pouze první pomoc, jako když trosečníkům shodí pilot z letadla nějaké zásoby a pomůže přežít. Musí však připlout loď, která je všechny naloží a odveze domů, do skutečného bezpečí, do vlasti, k jejich blízkým.

V adventu se učíme být trpěliví, dobře prožívat čas čekání. Aby, až připluje Ježíš se záchranou lodí, nemusel nám odmítnout nalodění, protože jsme se k spolutrosečníkům chovali zle. Víra nám umožňuje vidět svět a svůj život v zcela jiné perspektivě. Jako začátek něčeho krásného, nač se můžeme těšit bez obav ze zklamání. Umožňuje nám poznat, že nečekáme nadarmo, že skutečně Někdo přijde a všechno v něm dostane svůj smysl, ukáže se důležitost našeho života a všeho, co jsme udělali. Proto je advent výzvou k čekání aktivnímu, činnému, užitečnému, které nám zajistí vstup do Božího království, k šťastnému setkání s Ježíšem Králem.

Prob. Ivo Prokop

Oznámení:

Roráty

Vzhledem k protiepidemickým nařízením omezujícím počet účastníků na mši sv. a stejně tak i omezujícím zpěv při bohoslužbách, neplánujeme letos páteční rorátní mše sv. Pokud by se situace v průběhu adventu zlepšila, rádi je ještě aktuálně zařadíme.

Přímý přenos mše sv.

O první adventní neděli 29. listopadu, kterou začíná nový liturgický rok, bude přenášena mše sv. z proboštského kostela. Přímý přenos začne v 9.00 hod. na webových stránkách proboštství.

Sbírka na bohoslovce

Podobně jako letošní sbírka na misie, uskuteční se i sbírka na bohoslovce, plánovaná na 6. prosince tím způsobem, že v proboštském kostele umístíme pokladničku, do níž bude možno vkládat příspěvky.

Návštěva sv. Mikuláše

Sv. Mikuláš s andělem letos krátce navštíví náš kostel, aby mohl obdarovat a potěšit ty nejmenší. Máte-li zájem o nadílku, která v tuto dobu nemůže být jako jindy spojena se mší sv. pro děti, informujte pí Hejdovou na čísle 728 281 050 (nejpozději do pátku 4. 12.) a přijďte si s dětmi vyzvednout balíček v neděli 6. prosince mezi 14. – 15. hod. Místo písničky nebo básničky namalujte a věnujte Mikulášovi na památku podepsaný obrázek. Vše proběhne za přísných hygienických opatření. Těšíme se na vás ☺.

Návštěvy nemocných

V adventním období rádi navštívíme se svatým přijímáním starší a nemocné farníky, kteří nemají možnost dostat se do kostela. Pokud tedy máte sami zájem o návštěvu kněze či víte o někom, kdo by tuto návštěvu uvítal, obraťte se na duchovní správu a domluvíme si termín.

Z liturgického kalendáře

Neděle 29. 11. – 1. neděle adventní (začíná cyklus B nedělního lekcionáře)

Pondělí 30. 11. – svátek sv. Ondřeje, apoštola

Úterý 1. 12. – památka sv. Edmunda Kampiána, kněze a mučedníka

Čtvrtek 3. 12. – památka sv. Františka Xaverského, kněze

Pátek 4. 12. – památka sv. Jana Damašského, kněze a učitele církve

Neděle 6. 12. – 2. neděle adventní

Pondělí 7. 12. – slavnost sv. Mikuláše, biskupa

Úterý 8. 12. – slavnost Panny Marie, počaté bez poskvrny prvotního hříchu

Středa 9. 12. – památka sv. Jana Didaka Cuauhtlatoatzina

Čtvrtek 10. 12. – památka Panny Marie Loretánské

Pátek 11. 12. – památka sv. Damasa I., papeže

Sobota 12. 12. – památka Panny Marie Guadalupské

Neděle 13. 12. – 3. neděle adventní

Úmysly mší sv. od 30. listopadu do 13. prosince 2020

Vládními opatřeními je počet účastníků bohoslužeb omezen
na **maximální počet 20 osob.**

Z tohoto důvodu budou veřejné mše sv. zatím jen ve všední dny.

Po 30. 11. 8.00 P	Na poděkování za všechny dary	Po 7. 12. 8.00 P	Za dary Ducha Svatého
Út 1. 12. 17.00 P	Za † Jozefa Berkyho, Helenu Lakatošovou, Alexandra Lakatoše a syna	Út 8. 12. 17.00 P	Za Josefa a Emilii Svobodovy, syna Josefa a rodiče z obou stran
St 2. 12. 17.00 P	Za živé i † z rodin Kosíků a Havelků	St 9. 12. 17.00 P	Za duše v očistci
Čt 3. 12. 17.00 P	Za děti a jejich rodiny	Čt 10. 12. 17.00 P	Za Františku a Josefa Svobodovy a rodinu Cimbálníkovu
Pá 4. 12. 17.00 P	Za † rodiče Hejtmanovy	Pá 11. 12. 17.00 P	Na dobrý úmysl
So 5. 12. 17.00 P	Za † manžela, sestru, oboje rodiče a duše v očistci	So 12. 12. 17.00 P	Za naše kněze
Ne 6. 12. 2. neděle adventní	Za farnosti Za lékaře, sestry, zdravotnický personál i pacienty jindřichohradecké nemocnice	Ne 13. 12. 3. neděle adventní	Za farnosti Za † manžela a rodiče z obou stran

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost – probošství Jindřichův
Hradec, Kostelní 74/I, 377 01 Jindřichův Hradec ☎ 728 995 603,
mail: prokop.ivo@dicb.cz

Redakce: P. Ivo Prokop, paní Eva Hejdrová

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení zaslanych příspěvků.

Uzávěrka příštího čísla je ve středu 9. 12. 2020